

El Padre de Gardel

Del cineasta uruguayo Ricardo Casas

SINOPSIS

La idea és acostar-nos a un peculiar personatge del segle XIX uruguaià, Carlos Félix Escayola Medina, de pare català i mare uruguiana, que segons les dades derivades de diverses investigacions seria ser el veritable pare de la icona mundial del tango: Carlos Gardel. Després de concloents testimonis recollits tant des de la família Escayola, resident a Sabadell, com dels actuals habitants de la comarca on va néixer clandestinament l'ídol de Río de la Plata, són pocs els dubtes que queden per demostrar les arrels catalanes de Gardel.

Carlos Escayola va ser un home simple, que es va fer a si mateix i que va assolir una situació destacada a la societat de la localitat de Tacuarembó, al nord uruguaià –fronterer amb Brasil- i que ocupava gairebé la meitat del territori. Era com un president del nord del país.

S'ha buscat un acostament a aquesta personalitat, que bé podria haver inspirat a García Márquez quan va descriure Macondo, i aquell món ocult i sòrdid, així com l'època d'aflorament econòmic emmarcat en el descobriment d'or a la regió, a la qual se la va conèixer com "la Califòrnia del Sud".

Escayola es va casar successivament amb tres germanes de cognom Oliva: Clara, Blanca i María Lelia, mentre també mantenia relacions íntimes amb la seva sogra, veïna i casada amb home gran, cònsol d'Itàlia a Tacuarembó.

Carlos Escayola va tenir 14 fills dins els seus matrimonis, però es calcula que és el pare natural d'uns altres 50 de relacions extra matrimoniales. Entre aquests fills il·legítims va haver un que va heretar els seus dots musicals, el més endavant conegut com a Carlos Gardel, que va engendrar María Lelia Oliva quan tan sols tenia 13 anys i ell estava casat

amb la seva germana Blanca. El coronel Escayola va gastar tota la seva fortuna en construir un teatre d'òpera a Tacuarembó, on van actuar conjunts musicals i teatrals europeus, l'any 1891.

L'opció militar com a model d'ascens social; l'explotació extensiva de bestiar a les seves estàncies; l'empresa de transport obrint-se camí al camp verge; les dones com a generadores d'un món de plaer i servilisme; així com la música i el teatre com un hedonisme que no va tenir límits composen les diferents arestes d'un home galant i cruel al mateix temps, senyor de vides i d'hisendes, que va assolir la riquesa i el poder. No li va faltar tampoc el favor de les dones.

Així comprendrem perquè la història del coronel va amagar tant i tan bé. Visionari i progressista per a uns, dèspota sanguinari per a d'altres, la figura de Carlos Escayola, el pare de Gardel, s'obre pas en el temps i ara els seus compatriotes i els seus familiars s'animen, un segle després, a explicar-nos la veritable història del personatge i desvetllar un dels mites millor guardats de la història musical, el veritable origen de Carlos Gardel.

.FUNCIONS:

ESTRENA A ESPANYA: DIMECRES 19 MARÇ, 18:30 HS

SEGONA FUNCIÓ: DIUMENGE 23 MARÇ, 19:30 HS

DIJOUS 20 MARÇ 19:30 HS

FUNCIÓ I XERRA COL-LOQUI AMB DIRECTOR RICARDO CASAS I DOCUMENTALISTA CATALA RICARDO ISCAR

LÍNIES DE CONTACTE PER A PREMSA:

El director Ricardo Casas estarà a Barcelona des del Dilluns 17 de març a primera hora per atendre a la premsa

Per coordinar entrevistes dirigir-se a

CONSOLAT GRAL. DE L'URUGUAI A BARCELONA:

Sra. Sylvia Roig : 692051424 y 935514984

culturales@consuladouy-bcn.es

sylvia.roig@mrree.gub.uy

RICARDO CASAS

Va començar a prendre classes de cinema en 1973 amb l'enginyer Miguel Castro. Va participar en els cursos de cinema de Cinemateca Uruguiana, integrant el Departament de Producció fins a 1982. Va realitzar diversos curtmetratges en cinema i vídeo: Amb prou feines una il·lusió (1977), Liliana (1978), i alguns curts promocionals de *Cinemateca Uruguiana, bàsicament en les tasques de producció. En el llargmetratge de ficció Van matar a *Venancio Flores, Uruguai 1982, va realitzar tasques de suport.

El seu primer documental va ser "**On hi havia la puresa implacable de l'oblit**", en 1998, sobre el músic uruguaià Eduardo Darnauchans. En 2004, va estrenar "**Paraules Veritables**", sobre l'escriptor Mario Benedetti. En 2013 va estrenar en el Festival de Cinema de *Gramado el seu documental **El pare de Gardel**, sobre el coronel Carlos Escayola. Mentre va participar de diverses produccions uruguianes i d'altres països, com ser: **20 anys, 20 poemes, 20 artistes** – Argentina 1999, **Les Melillas** – Espanya 2006, El São Paulo – Brasil 2011 (producció local), **Els somnis d'Álvaro** – Alemanya 2006 (que es va rodar en La Pau, Bolívia). L'any 2006 va produir i va dirigir un programa de televisió per a nens anomenat **La Banda**, en Televisió Nacional d'Uruguai.

Va treballar durant 29 anys en Cinemateca Uruguiana, com a integrant de la coordinació general de la institució, sent un dels seus tres directors executius entre 1980 i 1984, i creant l'Espai Uruguai en 1991, únic concurs nacional per a obres audiovisuals acabades del país. També va crear l'Escola de Cinematografia en 1995, al costat de Beatriz Flores. Des de 1992, dirigeix a més Divercine, el Festival Internacional de Cinema per a Nens i Joves de l'Uruguai, únic festival d'aquesta índole que exporta material a diversos països d'Amèrica Llatina. També ha participat de fòrums internacionals sobre cinema i TV per a nens, com *CIFEJ (Centre Internacional de Cinema per a Nens i Joves), *Prix *Jeunesse International, ALA, *Summit *International, creant *CINIÑO en 2004, la Xarxa Llatinoamericana de Festivals de Cinema per a Nens.

Actualment i des de 2007, programa i organitza **Atlantidoc**, el Festival Internacional de Cinema Documental d'Uruguai. Participa també des de la seva creació de *ASOPROD (Associació de Productors i Realitzadors de Cinema i Vídeo).

Va publicar el llibre **Deu anys de vídeo uruguaià, 1985-1995**, i més recentment **20 anys de Divercine**, així com diverses notes per a premsa uruguiana i estrangera des de 1983. L'any 2013 va participar en l'edició del llibre **De Carlos Escayola a Carlos Gardel**, elaborant el seu capítol final. Ha estat jurat de diversos concursos i festivals, nacionals i internacionals, tant de cinema com a televisió des de Berlín a Sichuan. Així mateix ha representat a Uruguai en diversos fòrums internacionals de cinema i TV, sent més de 90 festivals en els quals ha participat.